Ч. 46. Середа 27 лютого (12 марта) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З ради державної. — Ще про ческо-німецкий закон. — Ґенерал Метуен в неволи.)

Палата послів зібрала ся була вчера по полудни на засіданє; на дневнім порядку стояв буджет міністерства краєвої оборони. На початку засіданя мотивував пос. Кльофач своє нагле внесенє в справі везня Міллера в Празі, котрого держать вже півтретя року в праских касарнях запертого, і там над ним знущають ся. На закиди Кльофача відповів міністер краєвої оборони ґенерал Вельзерсгаймб, і станув в обороні войскових властий. При голосованю відкинено наглість внесеня Кльофача, і палата приступила до дальшої дискусиї над буджетом водних доріг. Дискусиї на тім засіданю не покінчено, і буде она вести ся дальше нині. — П. Брайтер вніс вчера інтерпеляцию з причини безробітя у Львові.

Narodni Listy, обговорюючи проект ческо-німецкого язикового закона, додають із своєї сторони, що проєкт сей є тілько одним з еляборатів молодоческої партиї, і не можна его уважати остаточним результатом обрад комісиї, та атакує Politik'у за его оголошенє, добачуючи в тім каригідну недискрецию. — Німецкі сторонництва критикують знов сей проєкт іменно за те, що еляборат цілком переходить до дневного порядку над німецкою т. зв. замкненою язиковою териториєю. Не перший то вже проєкт від часу язикового спору та ческо-німецких угодових переговорів, і хоть би жадна з інтересованих сторін не підносила против него ніяких замітів та вповні на него годилась, та все ще богато часу мине, заки він стане законом. Німці тому проєктови противні, та й не є він сформулованим постулятом загалу, а лише одної части Чехів, і не можна передвидіти кінця язикового спору, ані початку згоди.

З полудневої Африки доносять о великій поражці Анґлійців. Іменно на вчерашнім засіданю анґлійского парляменту відчитав міністер війни Бродрік таку депешу льорда Кіченера з Преториї: „Преториа, дня 8-го марта. На жаль мушу донести, що Метуен дістав ся до неволі. Машерував він з 900 їздцями, 300 пішими і 4 арматами з Вінбурґа до Ляйденбурґа. Там наміряв дня 8-го стрітити ся з Ґрінфелем, котрий мав під собою 1.300 кінноти. О 3-ій над раном були коло Фребош. Зараз досьвіта напали Бури з кількох сторін. Вчинила ся тревога. Войско розбігло ся. Майор Паріс зібрав довкола себе 40 людий і утворив з возів табор, котрий однако вскорі Бури здобули. Метуен ранений дістав ся до неволі і находить ся в таборі Бурів. Бачено Метуена послідний раз як полоненого. Близших вістий нема. — В часі відчитуваня в палаті послів тої депеші роздали ся серед ірляндских послів оплески. На те з лав міністерских дали ся чути голоси: „тьфу!“ — В палаті льордів по відчитаню тої самої депеші забрав голос льорд Робертс висказуючи співчутє для Метуена і надію, що палата згодить ся в тім з бесідником. Робертс здержав ся з всякою критикою, аж поки не надійдуть близші вісти, на кого паде відвічальність за поражку. Льорд Спенсер прилучив ся до Робертса. Сельсбері висказав також гадку, що з осудом треба здержати ся, аж надійдуть близші подробиці. Бесідник пересьвідчений, що Метуен всьо зробив, що лежало в его силі. В бурскі руки дістали ся також і анґлійскі армати.

Новинки.

Львів дня 11-го марта 1902.

— **Впреосьв. Митрополит** А. Шептицкий повернув в понеділок вечером з Відня до Львова і під его управою розпічнуть ся нині в духовній семинариї реколекциї для греко-кат. духовеньства.

— **Перенесеня.** Краєва рада шкільна перенесла учителів: Л. Бужиньского зі школи ім. сьв. Мартина до школи ім. сьв. Антона у Львові; Ф. Гарашкевича зі школи ім. сьв. Мартина до школи ім. Сенкевича у Львові; Ант. Здобницку зі школи ім. кор. Ядвиґи до школи ім. сьв. Мартина у Львові; Т. Кобиляньску зі школи ім. сьв. Мартина до школи ім. Сенкевича у Львові; П. Мукачиньску зі школи ім. сьв. Мартина до школи ім. Чацкого у Львові; М. Кавівну зі школи ім. сьв. Мартина до школи ім. Сенкевича у Львові; С. Воркевича з Ріпнева до Волочинця; В. Кришталовича з Городиск до Кавечинца; К. Ґотфріда з Роздолу до Угнова; К. Файнера з Ходачкова до Устечка; П. Бачиньского з Пискорович до Бенчаревої.

36) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого видання.)

(Дальше.)

Катуті, перепуджена, подала ся взад, бо єї лагідна, лінива, дитиняча донечка стояла як не тота сама перед нею.

Виглядала як би чудово красний дух мести. Очи їй сьвітили ся, носила грудьми, руки єї дрожали, і она з незвичайною силою вхопила карлика Нему за руку, потягнула его аж до дверий, котрими входило ся до дальших комнат, отворила двері, пхнула карлика через поріг, луснула дверми, що они аж замкнули ся самі, і відтак з блідими устами вернула назад до матери.

— Ти назвала его нужденником без чести? — відозвала ся она придушеним голосом, — нужденником без чести! Возьми назад то слово мамо, возьми назад, а ні, то....

Катуті блідла щораз більше і стала єї успокоювати, і відозвала ся:

— Може бути, що то прикре слово, але він став тобі невірний і прилюдно наробив тобі ганьби.

— І я то маю вірити? — засьміялась Неферт глумливо. — Я то маю вірити длятого, що тобі то написав той огидник, що то розповів тобі той дійстний і правдивий нужденник, котрого мій чоловік забив би, як би єму дав в лице? Ось глянь на мене, мамо! То мої очи! А як би оттой постамент був наместом Мени, а ти була Менею, і ти би вела найкрасшу із веїх женщин за руку та тягнула єї до свого намету, а отсі очи дивились би на то і дивили ся, то я все-таки сьміяла би ся так само, як тепер сьмію ся, і сказала би тобі: „Хто знає, що він має тій красавици дати або сказати“, і ані на хвильку не сумнівала би ся о его вірности, бо твій син фальшивий, а Мена правдивий; Озіріс став невірний Ізисі, але Мена, хоч би й мав прихильність у сотки жінок, то таки до свого намету не возьме иншої, як лиш мене.

— Коли не хочеш вірити, то не вір, — відповіла Катуті з огірченєм, — але не борони мені вірити.

— Не борони? — спитала Неферт, а єї почервоніле лице поблідло знову. — А щож то, чому ти віриш? Ти віриш охотно всему найгіршому і найпідлійшому, що тобі говорять о чоловіці, котрий наділяє тебе добродійствами. Нужденником, фе! безчестним нужденником називаєш того, що позваляє тобі робити зі своїм майном, що сама хочеш!

— Неферто! — відозвала ся розгнївана Катуті, — бо я....

— Роби, що хочеш, — перебила обурена женщина своїй матери, — але не ганьби великодушного чоловіка, котрий тобі не боронить задовжати свою спадщину, в користь твого сина і твоєї честилюбивости. Знаю від оногди, що ми не богаті, і я думала о тім тай сама себе питала ся, де поділи ся наше збіже і наша худоба, наші вівці і наша данина від винаємників. Спадщина того нужденника не була за зла для тебе, а я тобі кажу, що я би була негідною називати ся жінкою благородного Мени, як би я то терпіла, щоби хтось безчестив его імя під его власною крившею. Вір собі, коли хочеш, але тогди одна з нас буде мусіла уступити ся із сеї хати, ти або я....

При сих словах розплакалась Неферт рісними сльозами, впала перед свою софку на коліна, притулила лице до подушки, і плакала корчевим плачем та й без упину.

Катуті стояла поза нею зворушена і безрадна.

Чи то була єї лагідна, задумчива дитина? Чи важилась коли донька так відзивати ся до матери? Але чия була правда, чи єї, чи Неферти? Се питанє старалась она з цілої сили відсунути від себе, вклякла побіч молодої жінки, обняла єї, притулила єї головку до своєї, і просячи, шепнула до неї:

— Ти недобра, люта дитино, прости твоїй бідній нещасливій матери та не пхай єї в ще більшу нужду.

Тогди встала Неферт, поцілувала єї в руку і пішла мовчки до своєї комнати.

Катуті осталась сама одна. Їй здавало ся, як би якась мертва рука брала єї пальцями за серце, і она говорила тихо сама до себе: Добре казав Ані! Лиш то виходить на добре, від чого сподіваємо ся найгіршого!

— **Шевченківский обхід.** Дня 9-го с. м. обходила в сали духовної семинариї руска молодїж львівских польских і нїмецкої ґімназий, а також реальної школи XLI роковини смерти Тараса Шевченка. В програму концерту входили ось які точки: 1) Вступне слово, 2) відчит про Шевченка, 3) декламациї Шевченкових поем: „Розрита могила“ і „Кавказ“, 4) сольо фортепянове — Шопена марш похоронний, 5) сольо тенорове: Шевченка-Лисенка: „Менї однаково“. 6) Данцля: Тріо скрипкове в супроводї фортепяну. 7) хори мужескі: Роздольского: „Сонце заходить“, Ф. Колесси: „На музиці“ і того-ж „Козаки в піснях“, Топольницкого „Три шляхи“, 8) Хор мішаний: Колесси „Вулиця“ і 9) „Гамалїя“, образ драматичний в 2 діях уложений учеником В. Л. на основі Шевченкової поеми: „Гамалїя“.

— **Огнї.** Дня 20-го лютого вибух в селї Волосянцї, повіта стрийского, огонь в хатї Ілька Губали і згоріла не лиш та хата і дві стодоли, але й сусїдна хата Андрія Гавриляка. Шкода, якої огонь наробив, виносить около 6000 К, а лиш Гавриляк був на 1200 К обезпечений. Причина огню незвістна. — В Теодорівцях на Буковинї згоріла горальня разом з машинами і запасами кукурудзи 150 метр. сот. — Дня 1 марта о 2-ій год. рано вибух огонь в тартаку Ант. Скшиньского, властителя більшої посїлости в Журавні і знищив тартак і млин та запаси муки і збіжа. Шкода виносить около 100.000 К і була обезпечена на 51.394. З причини, що тартак і млин стояли далеко в поли, гашенє огню задля браку людий було утруднене.

— **Славного чудотворця** Івана Нестора, що лїчив чудотворною водою насамперед в Самборі а відтак в Дрогобичи, засудив вже суд карний на 5 місяців арешту. Але тепер вийшли на верх нові єго обманьства і показало ся, що він витуманив більше як 200 К. Отже розпочало ся нове слїдство, котре показало на жаль, що не лиш прості люди, але й т. зв. „інтелїґентні“ шукали помочи чудотворця.

— **Звичайні загальні збори** Краєвого Тов. кредитового урядників і сьвященників, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, відбудуть ся в понедїлок дня 24 марця 1902 о 5 год. пополудни в льокали Товар. (Львів-Ринок ч. 10 I пов.) з слїдуючим порядком дневним: 1) Відчитанє протоколу з перших загальних зборів; 2) Справозданє Дирекциї за I рік адміністрацийний, обнимаючий період часу від 1 жовтня до 31 грудня 1901; 3) Справозданє Комісиї ревізийної; 4) Внесене Ради Надз. що до чистого зиску; 5) Вибір 6 членів Ради Надзир. в місце вильосованих: Яросл. Ільницкого, Ів. Калина, Тад. Левицкого, Ів. Петрушевича, Тита Реваковича і Вол. Шухевича; 6) Вибір 3 членів Комісиї ревізийної і 1 заступника; 7) Затвердженє вибраного через Раду Надзираючу одного члена Дирекциї на місце вильосованого; 8) Внесеня членів. — Наколи би в означенім часї не зібрав ся вимаганий §. 36 статута комплет, відбудуть ся того самого дня і з тим самим порядком дневним о годинї 6 вечером в льокали Товариства загальні збори, котрих рішеня будуть правосильні без огляду на число присутних членів. — Біляне і рахунок зисків і страт переглянути можна в льокали Товариства в годинах урядових. За Раду Надзираючу: *Сов. Ярослав Ільницкий*, президент; *Ілько Яремкевич*, секретар.

— **Перші конститууючі збори** тов. „Січ у Львові“ відбули ся послїдної суботи вечером в льокали тов. „Руска Бесїда“ при участи около 70 осіб, з чого 63 вписало ся в лїсту членів. — Збори відчинив іменем комітету основателїв п. Л. Цегельский короткою промовою, в котрій зазначив, що цїлею тов. буде гуртувати молоду львівску інтелїґенцию обох полів і усяких заводів. Головою зборів вибрано п. дра Макуха і по відчитаню статута приступлено до вибору виділу. Головою тов. вибрано через акламацию п. Юліяна Мудрака, інжинера почт і тел., а містоголовою п-ю Олену Будзиновску. В склад виділу увійшли: пп. Підлїсецка Марія, Старосольский Волод., Цегельский Льонгин, Струк, Сполітакевич, Кисїль, Галущиньский Мих. Гірняк. До мирового суду вибрано: пп. Паньковичеву Климентину, Левицкого Волод., Гарматія Гриця, Петрушевича Івана і Кривинюка Михайла.

— **Страшне нещастє.** В Ґавденсдорфі, коло Відня, хотів оногди 49-лїтний паробок, Иосиф Лебіш, заїхати до каменицї великим возом, на котрім віз вуглє. Брама, котрою треба було їхати, була за низька, але Лебішови здавало ся, що коли він положить ся на возї, то переїде без нїякої шкоди для себе. Але ледви що віз закотив ся під браму, показало ся, що Лебіш перечислив ся, а тепер вже й не мав часу ратувати ся; він, що правда, поклав ся на віз, але віз так єго притиснув до стелї, що не лиш здер єму тїло з обох ніг аж до костий а так само й покалїчив лице, але ще й зломив троє ребер. Нещасливого ледви живого відвезено до шпиталю.

— **Самоубийства.** Дня 4 марта о 2 год. по полудни повісив ся в своїй хатї на власнім ремени Василь Крайник, господар в Ляхівцях, повіта богородчаньского, лїт 34, жонатий, бездїтний. Причиною самоубийства була невилїчима хороба. — В ночи з дня 8 на 9 с. м. відобрала собі житє вистрілом з револьвера експедиєнтка почтова Іванна Дверницка в Спасі, пов. старосамбірского. День перед тим переводив в урядї сконтрум урядник почтовий і знайшов у відділї почтовім щось не в порядку. Здаєсь, що то було причиною самоубийства. Комісия слїдча, котру вислав суд, і жандармерия ведуть дальші доходженя, бо здаєсь, що спадає вина також на особи, котрі були в грошевих зносинах зі самоубийницею.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 11 марта. Wiener Ztg. доносить: Є. В. Цїсар іменував посла соймового дра Івцевича маршалком дальматиньского сойму, а пос. Кулїсича єго заступником.

Будапешт 11 марта. Президент кабінету Сель поручив властям полицийним в Будапештї і Новім Садї, аб з причини замаху державного в Шабан перевели слїдство, хто належав до того заговору. До Митровицї виїхав прокуратор з Загреба на слїдство.

Париж 11 марта. Парлямент ухвалив вчера цїлий буджет.

Відтак вхопила ся за чоло, як би не хотїла вірити в то нечуване. Серце тягнуло єї до доньки; але замість єго послухати, она зібрала всю свою відвагу і ще раз пригадала собі все то, що їй Неферт закидала. Не поминула анї одного слова, а коли дійшла до кінця, сказала сама до себе:

— Она може все попсувати. Задля Мени она жертвує і мене і весь сьвіт. Мена і Рамзес то одно, а коли она зміркує, що ми лагодимо, то не надумуючись довго готова нас зрадити. Доси она нїчого ще не зміркувала, але нинї щось в нїй вже отворило ся, якесь око, якісь уста, якесь ухо, що доси було замкнене. З нею стало ся таке як з нїмими, котрі від великого страху відзискують мову. З моєї любої дитини зробить ся мій сторож — і — боги би до того не допустили! — мій судия!

Сих послїдних слів она не вимовила, але ухо єї душі то зачуло, а що она налякала ся того голосу, котрий так відозвав ся до неї і їй самій одній було страшно, то закликала карлика та приказала єму, щоби він казав злагодити для неї носилку, бо она хоче іти до сьвятинї і навідати ся до поранених, котрих із Сирії прислано домів.

— А хустка для намістника? — спитав малий.

— То була лиш от така собі придибашка — відповіла Катуті. — Він хотів поговорити з тобою о тім, що ти ніби знаєш про Паакера. Щож то такого?

— Не питай мене — просив ся малий. — Я не можу того зрадити. На Безу, що нас карликів має в своїй опіцї, лїпше було би, як би ти ще о тім не довідала ся!

— Я вже нинї досить всїлякої новини довідала ся — сказала на то Катуті. — Іди ж до Анї'го, а коли тобі удасть ся віддати Паакера зовсім в єго руки, то — то; але що я ще можу подарувати — то я тобі буду вдячна, а коли дійдемо до цїли, то я тебе пущу на волю і зроблю богача з тебе.

Нему поцїлував єї сукню і спитав тихо:

— А якаж то цїль?

— Ти знаєш, до чого Анї стремить — відповіла вдовиця. — Я для себе лиш одного бажаю.

— А то чого?

— Щоби я побачила Паакера на місци Мени.

— То наші бажаня в тім годять ся — сказав карлик і вийшов із сьвітлицї.

Катуті дивила ся за ним та говорила сама до себе:

Мусить так бути; бо як би все остало ся по давному і як би Мена вернув домів і потягнув мене до одвічальности, то — то, годї навіть і подумати собі, так не сьміє бути!

Глава пята.

Коли Нему вертав від намістника і доходив вже до дому своєї панї, задержав єго якийсь хлопець, котрий завізвав єго, щоби він пішов з ним до міста чужинців.

Коли карлик не хотів іти, показав єму посланець перстїнь єго матери Гекти, котра прийшла була до міста за орудками і хотїла з ним поговорити.

Нему був утомлений, бо він привик був їздити, але єго віслюк згинув, а Катуті не дала єму нового. Половина товару Мени була вже продана, а то, що ще лишило ся, виставало ледви до оброблення поля.

На рогах найбільше оживлених улиць і на торговицях стояли хлопцї з ослами, котрих віднаймали [1]) за малу заплату, але Нему дав був послїдну обручку за свою одіж і за нову перуку, щоби станути перед намістником так, як яло ся. Давнїйшими часами єго кишенї не були нїколи порожнї, бо Мена кинув єму инколи кусень срібла або й золота, але єго неспокійний і честилюбивий дух не жалував за страченими достатками. Єго лиш гнів брав, коли пригадав собі ті достатки з давнїйших лїт, і тепер коли він задиханий ледви волочив ногами по поросї, чув ся великим і вдоволеним.

Намістник позволив був єму говорити, а тому зручному чоловічкови удалось було єго дуже розцїкавити. Коли він описував шалену пристрасть Паакера, намістник сьміяв ся так, що аж очи єму сльозами заходили, а при прочих єго розповіданях і жаданях і він був поважний і не без того, щоби на них не годив ся.

Нему почув ся таким як та качка, що зросла на землї, а котру пустили на воду, як та птичка, що зросла в клїтцї, а їй перший раз позволено лїтати і спробовати своїх крилець. Він ба був не жалував, хоч би був й на смерть заплив ся та злїтав ся, скоро би лиш обставини не поставили були границї єго ревности і охотї до дїланя.

Цїлий спочений і вкритий порохом станув він перед сорокатим наметом в містї чужинців [2]) де бувало поступала чарівниця Гект, коли приходила до Теб.

---

[1]) Ще й до нинїшного дня по містах в Єгиптї уживають осїдланих ослів замість наших фіякрів. На памятниках знаходять ся нераз образи представляючі чужинців, що їдуть на ослах, а майже всї вельможі вичисляють в своїх гробницях, кілько ослів они мають, а число то есть иноді дуже значне. Також зберегло ся з'ображенє з часів старої египетскої держави, на котрім видко якогось знатного пана, що сидить в носилцї, котру несуть два осли.

[2]) Грецкий лїтописець Геродот згадує про часть міста в Мемфісі, в котрій жили Тирийцї, а котра була на полуднє від сьвятинї Пта і де від-

Брукселя 11 марта. Страти войска анґлійского, котре зазнало поражки під Фребошем обчисляють на 1000 людий; убитих було 41, а ранених 77.

Філядельфія 11 марта. Прибув сюди вчера кн. Генрик пруский.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових, анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

Павло Б. в Скбаряві: Книжок з такими рисунками нема. Можна хиба лиш від деяких більших фірм дістати цінники, в котрих суть подані рисунки всїлякої домашної знадоби. Случайно маємо такий малий цінник, на котрім знаходить ся кільканайцять таких рисунків і вишлемо Вам. Отже питайте на почтї за листом під адресою, яку Ви подали. — **Я. Кве—цкий в З. над Збруч.:** Напишіть до книгарні Ґубриновича і Шмідта у Львові і кажіть собі прислати за послїплатою. Але думаємо, що лїпше буде купити собі великий атляс н. пр. Козена, котрий мало що більше буде коштувати як ціна, яку ви подаєте, бо може 6 К. а вигода буде далеко більша. Кажіть собі прислати катальоґ книжок шкільних з тої книгарні, котрий розсилає ся даром. — **Дубінка:** 1) Що би то були за животинки, малесенькі біленькі, котрих мілїони (!) розмножились в цератовій софі. не маємо понятя. Ми би їх мусїли аж видіти, щоби сказати Вам, що то за комашки. Але що би й не було, дасть ся найпевнїйше вигубити чистотою. Софу треба розібрати о скілько дасть ся і пообмітати та повитирати добре зверха і з під споду, заглянути в кожду шпарку. Софи такі мають часто в опиралах і в матерацу клоче або т. зв. морску траву. Може там щось розмножило ся. До очищеня можна ужити також порошку званого цахерлїном (Zacherlin, Insekten pulver) і того порошку надути за помочию бальоника в кожду шпарку та обсипати ним цїлу софу. То зробити на ніч а на другий день софу вичистити. Фляшинка того порошку 60 сот. а бальоник до неї 1 К. Бальоник втикає ся добре у фляшинку, бере ся єї за шийку межи два пальцї а великим з верха потискає ся бальоник і так роздмухує ся порошок. — 2) Яко войсковому Вам би треба податися до суперарбітріюм і в сїй справі порадьте ся войскового лікаря. — По польски каже ся zawikłane, по руски „замотане“ або „запутане“. — **Д:** 1) Молї то малесенькі мотилики, що літають в хатї найбільше в липни і тогди особливо треба їх нищити. Личинки (червачки) тих мотиликів суть сріблисто сиві, блискучі і бігають дуже жваво; їх то звичайно називаємо молями і они то роблять дуже велику шкоду. Найлїпша рада на них часте провітрюванє, тріпанє і очищуванє футер, меблїв та всїлякої одежі. Футра, кожухи і т. п. річи переховує ся через лїто найлїпше в той спосіб, що обсипає ся їх нафталїною, зашиває ся в полотно, і ховає ся до скрині або шафи. Нафталїну можна купити в кождій дроґерії або торговли материялів. — 2) Добрий годинник службовий Роскопф можете купити і в кождій порядній торговли годинників, і не потребуєте іти аж до фабрики. Але коли вже конче хочете, то можете собі спровадити від Конрада з Брікс в Чехії, котрий — як оголошує, — звертає гроші назад, коли щось не подобає ся. А чи в сїй фабрицї, чи в иншій, дешевше, того ми прецї не можемо знати, бо мусїли би хиба самі в однїй і другій фабрицї щось купувати. — **Щ. П.:** Ваш лік на цїпяка (солїтера), котрий Ви на собі досьвідчили, може й добрий. Але прошу взяти під розвагу, що не кождий зможе з'їсти натще що дня через кілька днів по кілька головок чіснику, а по тім випити міцної гербати з двома ложочками руму. Лік сей міг би н. пр. дїтем навіть пошкодити. — Ваш льос витягнений в амортизациї. Прошу длятого зажадати через якийсь банк виплати амортизацийної суми, котра виносить тепер 14 до 20 К. Льос мусить бути остемпльований. При виплатї відтинають купон і лишають собі, а Вам відошлють льос премієвий, котрий грає дальше. — **А. Стр. в Гор.:** Не витягнений анї один.

Малого мужа державного анї трошки то не обходило, що тут діяло ся довкола него, бо він придумував далеко сягаючі пляни, розважував всякі можливости, відкидав все, що здавало ся єму занадто хитрим, а замість того прибирав таке, що далось би виконати і було би менше небезпечним. Він минув був сьвятиню, де люди з Кафт [3]) покланяли ся своїй Астартї [4]), минув і сьвятий дім Сета, де они своїм Ваалам [5]) приносили жертву і не зважав анї на крики танцюючих мольців анї на гру на цимбалах та на лютнях яка доходила до него зпоза мурів, що окружали сьвятиню.

Намети і легко збудовані деревляні хати таночниць і веселих дївчат не вабили єго. Жительки їх, що вечером понавішувавши на себе всїляких блискучих лелїток вабили молодїж з Теб до себе на забаву та намовляли до неодної дурницї, спочивали й так, доки сонце припікало. Лиш в домах гри було гутірно, а полїцияни мали не мало роботи, щоби вояків, що попрогравали всю свою добичу, або моряків, котрих брала злість, бо їм здавало ся, що їх хтось ошукав, удержати в спокою і не допустити до проливу крови.

Перед шинками лежали пяницї, а другі наливали собі пильно до чарок вина та пива, щоби лиш чим борше дати ся зловити духам тих напитків. Тих всїляких музикантів, фаринників, огньоїдів, жонґлерів, усмирителїв гадин та весельчаків, що тут вечером показували свої штуки, тепер не було видко, а всетаки і без того виглядало місто чужих як би вічний ярмарок.

Але всї ті розкоші, з котрими Нему тисячі разів стрічав ся, нїколи єго не потягали до себе. Любов веселої дївчини або виграні гроші не мали у него нїякого значіня; то, що давало ся осягнути легко і без труду лиш простим хапанєм, єго не кортїло; насьмішків таночниць і їх гостий він не бояв ся, ба при нагоді він навіть і заходив до них, бо любив перечити ся і вірив в то, що нема такого в Тебах, котрого би було послїдне слово, як би собі з ним зайшов. Та й чужинцї були такого переконаня, бо ось лише що недавно Паакерів старшина двірский сказав був о Нему:

„Наші язики то буки, але язик у того малого то як ніж“.

(Дальше буде).

давано честь чужинецкій богини Афродитї. Нїмецкий еґиптольоґ Бруґш доказав, що та часть міста звала ся по еґипетски „анх тя“ то есть „сьвіт житя“.

[3]) Фенїкіяни.

[4]) Та фенїкійска богиня виступає часто на еґипетских памятниках замісць богинї Сехст. В Едфу з'ображувано еї з головою льва і она стоїть на возї, до котрого запряжені конї. В папірусах з часів нашого оповіданя знаходить ся досить часто еї імя, котрим Рамзес II. називав свої конї або псн.

[5]) „Ваал“ значить „властитель якоїсь річи“ або „пан річи“. Тим словом називали Вавилонцї, Фенїкіяни, Ізраілитяне і другі семітскі народи якого небудь місцевого божка. Отже „Ваал“ то не імя якогось божка, а лиш таке слово як н. пр. наше „божок“. В однїм папірусї згадує ся, що король Гіксосів Апепі вибрав собі за ваала еґипетского бога Сета і покланяв ся лиш єму а нїякому иншому богови, який був в Єгиптї. Пізнїйше називали Єгиптяни кождого семітского ваала Сетом.

Н а д і с л а н е.

Виданя

Руского педаґоґічного Товариства.

Образкові виданя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Ґ е т е - Ф р а н к о: Лис Микита (друге цїлком змінене виданє) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *М і р о н: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші зьвірята 80 с. *Дїточі вигадки ч. I. 60 с. *Дїточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дїтий 80 с. *Мала менажерия 70 сот. *Велика менажерия 80 с. *Нашим дїтям ч. I. 80 с. Нашим дїтям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Брянчанїнова 30 с. *Байки братів Ґмірів 50 с.

Виданя без образків.

***Читанка** ч. I., II., III., IV. оправні по 40, без оправи по 20 с. ***Китиця желань** 2, розширене виданє 40 с. ***Ів. Франко:** Абу Каземові Капцї 40 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дїтий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 4 К. **Дзвінок** з р. 1892—1900 по 6 К. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Леоніда Глїбова:** Байки 10 с. ***Днїпрової Чайки:** Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с.; Коза дереза 1 К. 60 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 1 К. 20 с. **Гордієнко:** Картагинцї і Римляни 40 с. ***Юлїй Верне:** Подорож довкола землї 1. Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. **Барановский:** Приписи до іспитів 40 сотиків. ***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер:** Коротка история педаґоґії 1 К. 20 с. ***Василь В-р** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. **Василь:** Подорож Ґулївера до краю Лїлїпутів 50 с., опр. 64 с. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дїтям 50 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. **Др. Мандибур:** Олімпія 70 с. **Сальо:** Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. ***А. К.:** Робінзон неілюстрований 20 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 K. **Др. Мих. Пачовский:** Замітка до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненями, I. ч. 64 с. ***Тарас Шевченко:** Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дїтий 40 с. ***Ів. Спілка:** На чужинї 40 с., опр. 54 с. **А. Глодзіньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Мих. Коцюбиньский:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Олекса Катренко:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дїтий 40 с., опр. 60 с. **Стефан Пятка:** На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. **Оповіданя** для дїтий 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії України-Руси. 40 с. **А. Кримский:** Переклади 40 с., опр. 44 с. **А. Пушкін:** Байки 30 с. **D. N. Мамина-Сибіряка:** Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. **Марта Борецка:** істор. оповід. 64 с., опр. 84 с. **Марко Вовчук:** оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. **Поеми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. **Гр. А. Толстой:** Казки 40 с., опр. 54 с. Покарана Лож, комединка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности, а „Огород шкільний“, поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарні Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецкого, ч. 26. і в книгарни Ставропиґії.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телєфона число 569).